

КРЕДИТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Гернего Ю.О., аспірант

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
ім. В. Гетьмана»*

В умовах ринкової економіки особливої ролі набувають питання забезпечення оптимального рівня економічного зростання, стабілізації темпів економічного розвитку. Виникає необхідність консолідації та узгодження економічних процесів, що знаходить своє відображення в концепції сталого розвитку. Зростаюча конкуренція зумовлює потребу зупинитися на дослідженні інноваційного аспекту категорії, зокрема на можливості залучення додаткових фінансових джерел сталого інноваційного розвитку, що має перспективу покриватися головним чином за рахунок кредитування.

В теоретичному аспекті трактування поняття «сталий розвиток» є досить широким і неоднозначним. За основу прийнято визначення подане у «Програмі дій XXI століття», прийнятій на Конференції ООН в Ріо-де-Жанейро в 1992 р. Сталий розвиток – це розвиток, який не тільки породжує і сприяє економічному зростанню, але і справедливо розподіляє його результати, відновлює навколишнє середовище більш, ніж знищує його, сприяє зростанню можливості людей, а не збіднює їх [3, с. 51]. В зв'язку з зростанням рівня конкуренції та переходом до шостого технологічного укладу поряд з поняттям соціально-економічного сталого розвитку розглядають специфіку та фінансово-кредитні передумови реалізації сталого інноваційного розвитку.

В сучасній літературі існує досить багато різноманітних точок зору щодо визначення сталого інноваційного розвитку та обґрунтування його фінансово-кредитного забезпечення. Американські автори Нідумолу, Прахалад та Рангасвам вважають, що сталий інноваційний розвиток є результатом загального сталого розвитку суспільства. На думку дослідників, сталий розвиток – беззаперечний двигун інновацій, які в кінцевому результаті компенсують всі втрачені кошти на їх розробку та впровадження. Підхід слугує підтвердженням прямої залежності зростаючого ефекту сталого інноваційного розвитку від розміру ресурсів залучених для впровадження та розвитку інноваційних процесів. Кредит виступає одним з найбільш ймовірних альтернативних джерел фінансування, відсоток за користування кредитом перекривається за рахунок додаткового ефекту зростаючого рівня сталого інноваційного розвитку враховуючи додатково залучений ресурс.

В результаті аналізу досліджень Андросова С. В. звертаємо увагу на необоротний характер переходу суспільства до інноваційно-

глобалізаційної стадії сталого розвитку. Категорія сталого розвитку в умовах сучасності включає інноваційну, економічну, соціальну та екологічну компоненти [1, с. 13]. Інноваційну складову в сучасних умовах набуває узагальнюючого характеру, тоді як інші виступають джерелами її забезпечення. В контексті інноваційної компоненти ключову роль відіграє фінансовий аспект, який поряд із власними ресурсами суб'єктів господарювання та централізованими важелями фінансового забезпечення включає кредитування, як джерело зростання інноваційності процесів.

На думку Петровича Й. М., зазначені взаємозв'язки мають перспективи розвитку на вітчизняному ринку. З погляду на сучасний стан вітчизняної економіки, сталий інноваційний розвиток на рівні держави – це розвиток, за якого інноваційна продукція та послуги забезпечують потреби внутрішнього ринку і є конкурентоспроможними на зовнішньому, а технологічне навантаження при їх виробництві не перевищує можливостей навколишнього середовища до самовідновлення [2, с. 5]. Йдеться про забезпечення стабільного інноваційного розвитку економіки країни за допомогою модернізації техніко-технологічної бази основних її секторів та динамічного зростання продуктивності праці. Для підтримки поданих новітніх тенденцій важливою є модернізація системи фінансово-кредитного забезпечення, зокрема залучення інноваційних форм кредиту.

Досліджені підходи вказують на набуття концепцією сталого розвитку інноваційного характеру, що слугує підтвердженням необхідності подальшого теоретичного розгляду зазначеного аспекту задля оптимізації структури джерел забезпечення сталого інноваційного розвитку на практиці.

1. Андросов С.В. Фінансово-кредитні установи, як елемент інноваційної інфраструктури. / С.В. Андросов // Матеріали міжнародного симпозіуму «Інноваційна політика та законодавство в Європейському союзі та Україні: формування, досвід, напрямки наближення». – Київ. – червень 2011. – С. 12-14

2. Петрович Й.М. Організаційно-економічні передумови сталого інноваційного розвитку економіки України. / Й.М. Петрович // Вісник національного університету «Львівська політехніка». – 2010. – № 683. – С. 3-9.

3. Тараненко І.В. Інноваційний імператив сталого розвитку глобалізованого суспільства. / І.В. Тараненко // Економічний вісник Донбасу. – 2011. – № 3 (25). – С. 51 – 56.

Міжнародна стратегія економічного розвитку регіону: матеріали

III Міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 19–21 червня 2012 року / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми : СумДУ, 2012. – С. 24-25.